

Аналіз рукопису Ора

В рукописі Ора, який був написаний у VIII-III столітті до нової ери, розповідається про боротьбу орійського світогляду з хозарським, який став поширюватися світом. Ми розглянемо та порівняємо світогляд орійський та хозарський в коротких викладах.

З оріїв, які були творцями та розробниками знання, зробили аріїв – користувачів того знання, що не мали вже ніякого доступу до його витоків. Звук санскриту О-М-М розкриває простір, роблячи його доступним для людини, а звук А-У-О-М то вже тільки сподівання на благо, яке звидти повинно прийти.

Хозари відійшли від орійської світоглядної позиції і стали сповідниками однобокої віри в Божественне Око, яке стало посередником між людьми і небом.

Було декілька причин пов'язаних з гнівом «Неба» на хозарів, за що вони й відійшли з орійського світогляду.

Перша причина пов'язана з гнівом «Неба» за те, що хозари впрягли в скотний візок людину, зробивши її рабинею, що й припинило будь-який її духовий розвиток. Тобто відкинули те, для чого, за задумом Бога людина прийшла на землю.

Другою причиною був закон рівноваги, введений хозарами в людське суспільство. «Око за око».

Хозари взяли на себе функції покарань чи помилувань, тобто функцію самого Бога, якої їм ніхто не надавав.

Третя причина пов'язана з введенням хозарами договірної правди і відходом від істинного, коли вони почали вклонятися Оку Божому, як відстороненому явищу.

Орії, щоб приймати вірні рішення і бути незалежними та самодостатніми в цьому світі, їм потрібно було знати причину й мету того, що діється перед її очима. Саме таке безпосереднє знання (своєрідну третю точку опори) й надавало орійство завдяки існуванню зворотнього зв'язку з небом (Богом).

Відтак Око було безпечнішим, бо не заважало новим суспільним відносинам. «Око наше і Степ (закон) наш». Цей закон давав право панам тримати рабів, використовувати їхню працю. За введенням цього закону хозарам, їх орії попереджали «вище помагає горя».

Яке право стверджує орійська традиція світосприйняття людини?

По перше, право людини на пізнання істини, що ґрунтується на розкритті її внутрішньої(прихованої) природи.

По друге, право на розвиток її цілісної природи на тонко енергетичному рівні цілісної пов'язаності світу.

Оскільки існує прихована природа людини, то повинно бути й право на розвиток її єдиного (цілісного) плану.

По третє, право на входження в цілісність світу, що є аналогом права перемоги людини над смертю, з виходом за межі циклів життя і смерті. Основою, на яку спираються ці права, є безумовно закони своєрідної скрижалі Ора, які ми знаходимо в арамейських текстах та в «рукописі Войничача». Закон перший, що витікає з тексту

скрижалі Ора, може мати таке тлумачення: «Тіло Ора (аналогом якого є тіло людини) – джерело Моги (сила та вправності у пізнанні світу) русів. Іншими словами, в людини є все, що їй потрібно, вона самодостатня істота. Її тіло утримує в собі джерело знань, пов'язаних з дотиком до істинного, бо саме ніколи з тієї цілісності не виходило.

Закон другий стверджує, що в пізнанні світу людина може торкатися, досягати рівня божественного. «Бо ми є Ори усі», стверджується в скрижалях, «тіло Ора – це є ще ви». Закон третій розкриває можливість проходження людини до знання через кінетичне, інтуїтивно-образне сприйняття: «Бо ваша та уява – це віра Ора», стверджується в скрижалі. Тобто третя сигнальна система людини не тільки існує, а є головною в опануванні нею широкого світу.

Згадані вище закони дають усвідомлення і відповідання наслідків, які витікають з них. Щодо народження справжньої людини існує одна універсальна формула, відома від старих часів, як триєдність. Стародавній символ саме

цієї триєдності є гербом нашої країни.

В християнстві аналогом цієї триєдності є свята Трійця: Отець, Син і Дух Святий, велика істина стоїть за цим. Уміння творити, тобто мати відповідну силу, є ознакою входження в знання цілісності, де розкривається повна орійська людська природа. З цього постає справжня людина. Вона починає творити купно із силою цілісності, тобто стає Боголюдиною. (І повинна користуватися інтуїтивно-образним світосприйняттям, через яке людина може оперувати цілими об'ємами подієвого поля життя).

Цим способом усвідомлення дійсності людство (у широкому своєму взагалі) перестала користуватися десь 1,5-2тис. років тому, коли у вивченні довколишнього почало домінувати образно-понятійне мислення. На його основі і сформувався у подальшому так званий картезіанський підхід у природознавстві, що й донині панує в науці, яка саме з цих позицій намагається пояснити існуючу картину світу.

Сьогодні порушуються питання: хто такі хозари, яких окремі автори навіть порівнюють з оріями. У «Рукописі Войничча» стверджується однозначно: «Хозари по хозарському «хова те», що не косе». Тобто, живуть неправдиво. А ще ми маємо там і таке твердження: «хозари вижиє, суть бо зла». У перекладі з санскриту «хо-зарє» не гарне, темне, завидующе Око. Звідси: «хозари-ти» займатися грабунками, утисками на шляхах. Згідно з попереднього тексту: «наші предки орії вірили в наш світогляд, зв'язок з (небом) природою. І жили добре і довго. Появились хозари, світогляд яких був темним з вірою в одного Бога. І поступово, із зміною епох, їхній світогляд став перемагати над нашим. І в наших предків взв'язку з цим стало роздвоєння світогляду, **одна нога там, а друга в нас**. Тому ми й не змогли захищати своїх очільників і самих себе. І це буде до того часу, поки світогляд Оріїв не вернеться до свого витoku. Іншого шляху в Оріїв немає.

Телефони старшин: 096-467-8075, 096-049-8152, 066-902-1625

www.svyatoslav.com.ua